

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 259.252 van 26 maart 2024
in de zaak A. 232.723/VII-42.018**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Lisa Ceunen
 kantoor houdend te 3500 Hasselt
 Gaarveldstraat 111
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Carmenta Decordier en Tine Bricout
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Orchideestraat 61A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 16 januari 2021, strekt tot de cassatie van arrest nr. 246.083 van 14 december 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 14.238 van 26 februari 2021.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2024.

Staatsraad Frédéric Vanneste heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Romy Jessen, die *loco* advocaat Lisa Ceunen verschijnt voor verzoeker en advocaat Brecht Heirman, die *loco* advocaten Carmenta Decordier en Tine Bricout verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3 Verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 16 juli 2018 een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn grootvader van Belgische nationaliteit.

Op 14 januari 2019 neemt de verwerende partij de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Verzoeker dient op 1 maart 2019 tegen voormelde beslissing van 14 januari 2019 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoeker dient op 23 juli 2019 een nieuwe aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn grootvader van Belgische nationaliteit.

Bij arrest nr. 246.083 van 14 december 2020 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tot nietigverklaring. Dit is het bestreden arrest.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep – belang

4. De verwerende partij werpt in de memorie van antwoord op dat verzoeker niet aantoont dat hij een direct belang heeft bij het ingestelde cassatieberoep.

5. De voorwaarde van het belang bij een administratief cassatieberoep bestaat hierin dat een verzoeker, na een gebeurlijke vernietiging van de door hem bestreden jurisdictionele beslissing, enig voordeel moet kunnen putten uit een gebeurlijk nieuw onderzoek van de zaak door het administratief rechtscollege.

De bestreden beslissing verwerpt het beroep tot nietigverklaring. Door de vernietiging verkrijgt verzoeker een nieuwe kans op de beoordeling van zijn vernietigingsberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dat het vooralsnog niet vaststaat dat de aanvankelijk bestreden beslissing vernietigd zal worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, doet hieraan geen afbreuk.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

6. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 39/2, 39/56, 39/65 en 40ter van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 149 van de Grondwet, en van het algemeen rechtsbeginsel van de jurisdictionele motiveringsplicht waaraan deze (grond)wetsbepalingen uitdrukking geven.

Verzoeker laat gelden dat hij in tegenstelling tot wat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest oordeelt, wel degelijk een actueel belang in de procedure aantoonst. Hij wijst erop dat hij bij zijn eerste aanvraag tot gezinshereniging minderjarig was en hij thans meerderjarig is. Volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt de minderjarigheid bij gezinshereniging bepaald op het ogenblik van de eerste aanvraag zodat bijgevolg, teneinde te bepalen of een verzoeker minderjarig is, de datum van het verzoek en niet de datum waarop de bevoegde instanties over het verzoek beslissen, in acht dient te worden genomen. Uit het fundamentele verschil in het voldoen aan de bestaansmiddelenvoorwaarde als meerderjarig kleinkind ten opzichte van het wegvallen van deze voorwaarde als minderjarig kleinkind overeenkomstig artikel 40ter, § 2, van de vreemdelingenwet, spruit voort dat de vernietiging van het bestreden arrest een voordeel kan opleveren voor verzoeker. Dit voordeel bestaat uit de beoordeling door de verwerende partij in het licht van verzoekers minderjarigheid ten tijde van zijn eerste aanvraag.

Verder betoogt verzoeker dat de in het bestreden arrest aangehaalde rechtspraak van de Raad van State betrekking heeft op een situatie waarin een verzoeker na de tweede aanvraag voor een verblijfsrecht op basis van

gezinshereniging toelating tot onbeperkt verblijf had gekregen. Te dezen heeft verzoeker echter tot op heden geen toelating tot onbeperkt verblijf verkregen waardoor geen toepassing van voormelde situatie op huidige situatie kan gemaakt worden.

7. In haar memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat het voordeel waar verzoeker zich op beroept niet rechtstreeks voortvloeit uit de vernietiging van de oorspronkelijk bestreden beslissing, maar wel uit de hypothetische toekenning van een verblijfsrecht in antwoord op de eerste vestigingsaanvraag, en het hypothetische behoud van dit hypothetisch verblijfsrecht. De verwerende partij meent dat de geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie geen toepassing vindt omdat de gezinshereniging met statische Belgen in een afzonderlijk hoofdstuk (artikel 40ter e.v.) van de vreemdelingenwet wordt geregeld.

Voor zover verzoeker stelt een belang te hebben bij het beroep aangezien de aanvankelijk bestreden beslissing betrekking heeft op een aanvraag die werd ingediend toen verzoeker minderjarig was, verwijst de verwerende partij naar haar repliek op het enige middel aangezien de beoordeling van dat belang samenhangt met de beoordeling van het enige middel.

8. In de memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker zijn standpunt.

Beoordeling

9. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschouwt het indienen van een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als een gewijzigde omstandigheid waardoor verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen steunt zich in wezen op de vaststelling dat de vernietiging van de aanvankelijk bestreden beslissing slechts tot gevolg kan

hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over verzoekers verblijfsaanvraag, hetgeen zij hoe dan ook verplicht is omdat zij andermaal door verzoeker werd gevat en zij zich opnieuw over deze aanvraag moet uitspreken.

10. Verzoeker heeft zijn eerste aanvraag, die heeft geleid tot de aanvankelijk bestreden beslissing en het bestreden arrest, ingediend toen hij minder dan 18 jaar was, terwijl een tweede aanvraag ingediend is toen hij ouder was dan 18 jaar. Dit leeftijdsverschil op het moment van de aanvraag kan, zoals verzoeker opmerkt in zijn tweede middel, vierde onderdeel, van het verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, overeenkomstig artikel 40ter, §2, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet ertoe leiden dat de voorwaarden om een verblijfskaart te verkrijgen op grond van zijn eerste aanvraag gunstiger zijn dan op grond van de tweede aanvraag, namelijk dat er voor de eerste aanvraag geen inkomstenvoorwaarde zou gelden.

11. Het verweer in de memorie van antwoord dat uit artikel 40ter van de vreemdelingenwet niet blijkt dat de uitzondering op de inkomstenvoorwaarde voor minderjarige bloedverwanten in neergaande lijn ook geldt voor minderjarige aanvragers die ondertussen meerderjarig zijn geworden, is een motivering *a posteriori* die niet is opgenomen in het bestreden arrest. Er blijkt niet dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze argumentatie in zijn beoordeling heeft betrokken.

12. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft de in artikel 39/56 van de vreemdelingenwet opgenomen belangvereiste te beperkt ingevuld en deze vaststelling volstaat voor de cassatie van het bestreden arrest.

Het enige middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt arrest nr. 246.083 van 14 december 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan verzoeker.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zesentwintig maart tweeduizend vierentwintig door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Francis Van Nuffel	staatsraad,
Frédéric Vanneste	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams